

Beszámoló

Kicsit félve, de annál nagyobb kíváncsisággal indultam el a háromhetes szakmai gyakorlati programra.

Életem nagy lehetőségének tartottam, hogy egy portugál nyomdában bővíthetem szakmai tapasztalataimat.

Érdeklődéssel fordultam új szakmai lehetőségekhez és szakmai technológiák megismerésére.

Szájmaszkkal, fertőtlenítő géllel, törlőkendővel ültem fel életemben először a repülőgépre. Félni nem féltem, de kicsit azért izgatott voltam. Portugáliába érkezve a repülőtéren már várt minket egy idegvezető. Busszal indultunk Barcelosba a campusra, ahol a szállásunk volt.

Az első munkanapon mindenki a gyakorlati helyére indult. A járvány miatt a szakmai program kicsit változott így a nyomdai munkánk inkább a kiadványszerkesztéssel foglalkozott. Ennek én nagyon örültem, mert az új szakképzési forma fontos része a számítógépes kiadványszerkesztés. Így a szeptemberi tanévet már kezdhetem az új ismeretek oktatásával. A kiadványszerkesztés fontos része a fotózás. Az első héten a digitális fotózással ismerkedtünk. Érdekes volt felfedezni kamerán keresztül a portugál vidéki életet. A családi gazdaságokat, ahol jellemzően minden háznál felfedezhető, a kukorica, káposzta, szőlő lugas, a szőlők között megbúvó kivi. A kerítésre futott maracuja. Citrom és narancsfák mindenhol és a különlegesen szép kék hortenzia.

Fotózás után a képek szerkesztése, válogatása mentése is jó feladat volt. Majd a kiadványszerkesztő programban a méretezések, a képek elhelyezése, egymáshoz való viszonya mind-mind külön felkészülést és odafigyelést igényel. Tisztában kell lenni a portugál kultúrával, identitással. A portugál mentorunk mindig türelemmel és nyugodtsággal fordult felénk. Szabad volt hibázni és javítani a feladatokat.

A kiadványok szerkesztése után következett a nyomdai technológia. Először csak fénymásoló gépeken készítettünk nyomtatásokat, így még lehetett javítani, ha a szerkesztésben hiba csúszott. Ezután következhetett a digitális nyomtatás. A kiadványszerkesztés és digitális nyomtatásban még nem volt alkalmam dolgozni, így ez a feladat különösen nagy értékkel van számomra, olyan lehetőség kapuját nyitotta meg, amivel a szeptemberi tanévet magabiztosan, felkészülten kezdhetem és adhatom át tapasztalataimat a diákoknak.

A nyomdai és kötészeti technológia tulajdonképpen hasonlóan történik, mint itthon a környező nyomdákban, ami új lehetőséget mutatott, az inkább a környezettudatosságot érintette. Minél kevesebb hulladék termelése, a szelektív hulladékgyűjtés és az újrahasznosítás fontossága. A legkisebb papír hulladék vagy anyagmaradék is jó lesz majd valakinek valamire.

A szerkesztések és a kirándulások során figyeltem fel Portugália építészeti stílusára. Egyedülálló volt számomra, bárhol is jártam a világban nem láttam még hasonlót sem, ugyanis a házak falát 10x10 cm-es kék fehér csempe borítja. Megtudtam, hogy nemcsak díszítés a célja, hanem a hőszigetelést is biztosítja. Ez a csempe díszítés visszaköszön a templomokban szent képek formájában, de az Óceán- parton, a vendéglőkben és még a vasútállomásokon is.

Portugáliában szebbnél szebb templomok találhatóak. Az ember csak kapkodja a fejét a csodaszép helyektől és a templomi harangjátékoktól.

Megfigyelhető még a folyó találkozása az óceánnal.

A portugál út során ne feledkezzünk meg a gasztronómiáról sem. Utunk során bárhol jártunk is és bárhol ettünk is, mindig friss ropogós, meleg pékáruval találkoztam. Finomabbnál finomabb teljes kiőrlésű magvas zsemlék, kenyerek. Zöldségekből készült krémlevesek. Sült húsok, halak kagylók rákok. Rizs és sült krumpli minden mennyiségben, friss és nyers zöldségek különböző öntetekkel. Desszertnek a krémes piskóták, a frissen őrölt kávé mindenhol. Az ételekkel nagyon vigyázni kellett, sértésnek számított a tányéron maradt ételmaradék. Mindig csak annyit lehetett kérni amennyit el is fogyasztottunk. Az ízletes ebédet borral lehet lekísérni. A híres Portói bor mellett jellemző még a zöldbor és a savanyú bor.

Hétvégenként az élmények sem maradhattak el.

Barcelos főterén a kakas legendájával ismerkedtem meg, ami egy szerelmi történet és Portugália jelképe. Következő utunk Portóba vezetett. Hajókáztunk egy folyón. Esposedében néztük meg az óceán partot. Útközben megálltunk Sent Lorenzóban. Mezítláb sétáltunk a forró homokban, nagy hullámok, nagy zajjal csapták a vizet a lábunkhoz. Kék kavicsokat és kék kagylókat gyűjtögettünk. Voltunk Povo De Varzim-ban. A városban sétáltunk nevezetességeket néztünk meg. Volt egy szobor, ami egy hegedűművészt ábrázolt, de nem csak látni lehetett, hanem hallani is, ahogyan a hegedűjével játszott. Az óceán parton a Portugália történelme van kirakva kék fehér csempével. Povo De Limában a Lima folyó legendáját hallgattuk meg, majd templomokat, kerteket néztünk meg. Lima nevezetessége után Via De Castellóba vitt az utunk. Sétáltunk Bragában, Gunaresben. Majd Jézus szíve templomhoz érkeztünk, ami egy gyönyörű nagy park, 400 db lépcsővel, kis kutakkal, kápolnákkal, stációkkal. Még vízhajtásos sikló is van.

Az Erasmus+ pályázat egy nagyon jó és különleges pályázat. Az ember nemcsak szakmailag lesz több és tapasztaltabb, de megismerheti a Portugál kultúrát, nemzetiséget. Mindenképpen egy sokoldalú felejthetetlen élményekkel teli szakmai program a diákoknak épp annyira, mint nekem. Már a szerkesztések alatt megfogalmazódott bennem, egy fényképalbum tervezése szerkesztése. Nagyon várom szeptemberi iskolakezdést, ahol szakmai tapasztalatok átadásával felkelthetem a tanulók érdeklődését a nyomdászat és Portugália iránt.

Hálás köszönettel:

Szabóné Béres Brigitta

Miskolc, 2020. 08. 30.